

Думи за една будителка – Лозинка Йорданова

Румяна Натова

Аз съм Румяна Натова и съм от първите ученички на г-жа Лозинка Йорданова в Школата ѝ по етнография и фолклор в Двореца на пионерите. Посещавала съм Школата шестнайсет години – от 1969 до 1985 г.

В момента работя като счетоводител, но съм и машинен инженер по професия.

През юношеството си получих много ценни уроци от г-жа Йорданова. Те бяха преди всичко в естетическото образование, защото в Школата ние се занимавахме с приложно изкуство – създавахме художествени макети на етнографски предмети и национални носии. Спомням си, че аз направих едни от най-харесваните от г-жа Йорданова кукли и кукерски маски, които участваха на Фестивала на младежта и студентите в Берлин през 1972 г., където спечелихме шест лауреатски звания и златни медали. Правили сме и обреден реквизит – сурвачки,

мартеници, китки за украса и още много елементи, които съпътстват народните обичаи или традиционната българска носия.

Наред с това аз и останалите възпитаници на г-жа Йорданова получихме много в нравствено отношение, защото тя ни учеше как нашите предци са възпитавали децата си. Това е нещо, което днес се нарича „етнопедагогика“. И смея да твърдя, че точно това много ни помогна в личния живот – да се изградим като личности, да бъдем по-добри хора, които умеят да уважават другите и труда им.

Не на последно място, а може би дори на първо, г-жа Йорданова ни образоваше по етнографски и фолклорни въпроси. Ние научавахме много от традиционната култура на България за художественото творчество на нашия народ и за времето и мястото, в които то е създавано. Така разширявахме познанията си и по история, и по география, а дори и по нещо, което тогава не го наричахме така – по народопсихология.

Г-жа Йорданова чисто ни водеше на терен – тя провеждаше много етнографски експедиции с нас, децата, които ѝ подражавахме и като нея, тоест като истински учени, изследвахме запазените старинни български обреди и обичаи. Преди да отпътуваме някъде из България, за да видим в оригинал и на живо културните традиции, г-жа Йорданова старателно ни запознаваше с методиката на изследване – предварително ни научаваше как трябва да наблюдаваме, как да си водим записки, да интервюираме старите хора, да скицираме някои образци, които не можем да отнесем със себе си или да фотографираме. Изобщо тя работеше с нас като с възрастни и това също ни помогна да израснем и да съзреем повече от своите връстници.

За всичко това и за сърдечното ѝ отношение към нас, което тя запази и до днес, аз много ѝ благодаря и искам да ѝ кажа, че изключително много я уважавам и обичам.

Благодаря Ви, г-жо Йорданова, че имахте доверие в нас и че развивахте нашите способности! Бъдете жива и здрава, за да ни радвате с всичко, което сте постигнала, а и за да можем и ние да Ви радваме с нашите постижения. Ние, Вашите бивши кръжочници от Школата по етнография и фолклор в Двореца на пионерите, днес Двореца на децата, можем да се наречем Ваши възпитаници. Не просто ученици, а хора, които Вие обучихте и възпитахте да бъдем добри, умни и с художествен вкус. Ще сме горди, ако и Вие сте доволна от нас, г-жо Йорданова!

Честит празник, наша учителко и будителко!

01.11.2023 г.

Румяна Натова

НДД